

Een mezoëza aan de deur

Alweer een paar maanden geleden was de familie van Noa verhuisd van een flat in de stad naar een huis in een buitenwijk.

'Je gaat het helemaal geweldig vinden' hadden zijn ouders hem beloofd.
'Er is veel meer ruimte en veel minder herrie'

Het was waar. Er was meer ruimte en minder herrie.

Maar sinds ze verhuisd waren kon Noa niet meer slapen.
Hij miste de geluiden die hij 's nachts hoorde, dwars door de muren heen.

Het herinnerde zich het geklingkling als mevrouw Melkman haar afwas aan het doen was. Het klonk altijd alsof ze een glas of bord kapot liet vallen.!

En er waren de keiharde niezen HATSJOE!!!! Van meneer Gompes, altijd drie keer achter elkaar.

'Ik ben allergisch voor katten' legde hij altijd uit, maar hij *had* niet eens een kat.

Noa miste zelfs het viool studeren van Maya. Volgens hem oefende ze al haar hele leven op 'Altijd is Kortjakje ziek'

Noa lag maar te draaien en te woelen en het leek wel uren te duren voordat hij eindelijk in slaap viel.

'Goeie morgen' riep zijn moeder vrolijk toen hij beneden kwam voor het ontbijt. 'Heb je lekker geslapen?'

'Nou, niet echt', zei Noa, 'het is hier veel te stil...'

'Sorry schat. Maar ik hoop dat je niet te moe bent voor een feestje, want vanavond is onze 'Chanoekat habajit''.

'*Chanoeka*???Maar *mam* het is pas augustus! Chanoeka is in de winter!!!'

'Nee joh, het is geen Chanoeka' lachte zijn moeder. 'Chanoekat Habajit! Dat is een feestje om je nieuwe huis in te wijden. Chanoeka betekent 'je wijden aan iets'. We ons huis inwijden tot een joods huis, net zoals de Maccabeeën deden met de Tempel.'

Ja, dat weet ik nog wel' zei Noa, 'Nadat ze alle Griekse beelden hadden weggegooid gingen ze de tempel schoonmaken en staken ze de Menora aan.

'Precies', De Maccabeeën vierden dat de Tempel weer een Joodse plek was geworden.'

'Dus we gaan mensen uitnodigen om ons huis schoon te maken? Lijkt me niet echt heel leuk' riep Noa uit.

'Nee, ben jij mal' antwoordde zijn moeder, 'we wijden ons huis in door een mezoeza aan de deurpost te bevestigen. We gaan straks naar het winkeltje van de sjoel en dan mag jij een mooie mezoeza uitzoeken.

Toen ze in de auto zaten zei Noa's moeder: Je zei net dat je niet zo goed kunt slapen sinds we verhuisd zijn. Is er iets dat je dwars zit?'

'Ik Weet niet, mam', antwoordde Noa, 'het is zo stil in ons nieuwe huis. Ik voel me geloof ik een beetje eenzaam in mijn slaapkamer. Het is wel gek hoor, maar ik mis Maya met haar viool en de vallende borden van mevrouw Melkman.'

'En de niezende meneer Gompes'', vulde z'n moeder aan.

'Dat komt door z'n allergie', zeiden ze tegelijk en giechelden terwijl ze de parkeerplaats opreden.

In het winkeltje hadden ze allerlei verschillende mezoezot, van klei, glas, metaal, en zelfs van olijvenhout uit Israel.

Noa tuurde in de vitrine. 'Ik vind deze mooi' en hij wees op een glanzend blauwe mezoeza met een helder raampje bovenaan. 'Je kunt de hebreeuwse lettertjes op het papier erin zien'

'Dat is perkament' zei de man achter de toonbank. 'Het heet 'klav' en het is gemaakt van de huid van een kosjer dier'.

'Net als de Tora'? vroeg Noa

'Ja. Het lijkt eigenlijk heel erg op de Tora. Zowel de Tora als de klav worden met de hand in het Hebreeuws geschreven door een sofeer, een schrijver. En de woorden van het Sjema, die in de mezoeza geschreven zijn, komen uit de Tora.'

'Gaaf'', zei Noa.

Die avond kwamen de gasten achter elkaar naar binnen.

"Mazal tov," zei meneer Zundel, Maya's vader, "jullie hebben een prachtig huis."

"Maar wie heeft er nou zin om zoveel kamers schoon te houden?" fluisterde mevrouw Melkman tegen haar man.

"Is er hier ergens een kat?" niesde meneer Gompes.

Toen eindelijk iedereen binnen was vroeg Noa's vader alle gasten bij de voordeur te komen.

"We zijn erg blij dat jullie allemaal naar onze Chanoekat Habajit konden komen om ons huis tot een Joods huis te wijden," begon hij. Toen schoof hij voorzichtig de opgerolde klav in een prachtig zilveren mezeza.

Hij zette de mezeza tegen de deurpost en maakte hem aan de boven en onderkant stevig vast met spijkers.

Toen hij klaar was zeiden Noa's ouders samen de beracha en iedereen zei 'Ameen!'

Daarna ging iedereen weer naar binnen en alle gasten raakten in het voorbijgaan even de mezeza aan en sommigen kusten zelfs even hun vingertopjes.

"Wat doen ze mam?" vroeg Noa.

"Mensen hebben allerlei redenen om de mezeza even aan te raken als ze een huis binnen gaan of juist naar buiten", antwoordde ze. "Sommige mensen worden dan herinnerd aan de mitswot, de opdrachten van God. Anderen doen het omdat ze geloven dat de mezeza een teken van God's bescherming is. En er zijn mensen die het doen omdat het in hun familie de gewoonte is. Zij hebben het hun ouders en hun grootouders zien doen. Als ik de mezeza aanraak is het net of ik de handen vasthoud van al die andere mensen die hem hebben aangeraakt".

"Kom Noa", zei z'n vader "Laten we jouw mezeza ook eens ophangen." Alle gasten gingen mee naar Noa's slaapkamer. Zijn moeder timmerde de mezeza aan de deurpost, precies op de juiste hoogte voor Noa. Een paar vrienden en familieleden raakten de mezeza even aan toen ze de kamer uitgingen.

“Wie heeft er trek?”vroeg Noa’s moeder.

Het werd ineens druk en luidruchtig in het huis waar de gasten van de heerlijke cakes en koekjes snoepten en met elkaar stonden te kletsen en Noa’s familie complimenten maakten over het nieuwe huis..

Maya had, speciaal voor deze gelegenheid, haar viool meegebracht en begon enthousiast “altijd is Kortjakje ziek” te spelen.....

Toen iedereen zo’n beetje klaar was met feestvieren, zei mevrouw Melkman tegen Noa’s moeder: “Het was erg aardig van jullie om ons uit te nodigen. Ik wil je nu absoluut helpen met de afwas”.

En voordat Noa’s moeder iets kon doen was mevrouw Melkman al bezig een hele stapel borden in een sopje in de gootsteen te laten zakken.

Het ging van kloink en van boink en toen een kreet: “Ai, sorry,”en daar ging een bord aan diggelen op de vloer...

Meneer Gompes begon plotseling verschrikkelijk te niezen. “O, die verschrikkelijke...hatsjoe....allergie....hatsjoe! Weten jullie zeker dat er hier...hatsjoe...geen kat is??”

Genies, geviool, geklap, gekloink en geboink... wat een herrie!

Maar zo gauw de gasten waren vertrokken was het weer heel stil in huis.

Noa ging naar z’n kamer om z’n pyjama aan te trekken. “We komen zo boven om welterusten te zeggen”, zeiden z’n ouders.

Noa bleef bij zijn kamerdeur staan en keek naar de blauwe mezeza.

Hij aarzelde even. Toen raakte hij met zijn vingertoppen het blauwe houdertje aan. Hij dacht aan zijn vrienden en familie die het ook hadden aangeraakt en gekust. En plotseling voelde hij zich niet zo eenzaam meer. Tegen de tijd dat Noa’s ouders boven kwamen om hem een nachtzoen te geven lag hij diep te slapen.....

En voor de allereerst keer sinds ze verhuisd waren sliep Noa de hele nacht als een roos!!!